

Památník Vojna

To místo, které dobře znáš,
Co pocit hrůzy v tobě budí
Kde slzu v oku máš,
Pokaždé, když se vzbudíš

Tam, kde kapka krve tvé,
Na zem dopadla
Nyní mláďata koroptve,
Pomalouprvně vzlétla
Na tak poskvrněném místě

To, že naposled vydechne,
myslel si, když tu byl
Protože se lží, to on vyjít nemůže,
Proto si tady tak „žil“

A tam, kde tráva roste jako nic,
Přesně na tom místě
Padnul k zemi plačíc,
Že nikdy už nespátří tě
A ona pořád čeká

Zda pomalá smrt či život,
Co za tím se opravdu skrývá
Ty slzy, kila, krev a pot
To nebude to, o čem každý zpívá

Tam, kde tvůj přítel,
Zemřel smrtí ukrutnou

Nyní jako na povel,
Vlčí máky se rozrostou
Ze smrti vzklíčil život

Však otázce žít, či nežít
Nevyhnul ses za celou tu dobu
A nevíš, zda máš ještě střežit
Tu svou malou skromnou modlitbu

Tam, kde se slzami v očích,
Přemýšlels o své milé
O těch bezesných nocích
Tam nyní nikdo nespí pane inženýre
To vás mohu ujistit

Smutek a stesk tě ovládnou,
Jak CCCP Československo
A než se naděješ, tak najednou
Utrpení, bolest je pryč a nebe tak blízko

A tam, kam do práce jsi chodila,
Tak časně z rána
Tam se nyní zrodila
Malá černá vrána
Černá jako tvoje oči

Prací ke svobodě,
Takové tam heslo bylo
A když řekls, že je něco v nepohodě
Tak tě to nelítostně mučilo

Nad tím místem, kde jsi spadl na cestě,
S ukrutnými bolestmi břicha
Teď povídá tam hvězda hvězdě
Zářivá, zlá a bezduchá
Takové jsou všechny

Láska je to jediný, co tě drží naživu,
Protože naděje odešla už jako druhá
Když vlci jsou totiž na lovu,
Tak jak Pán Bůh ti napomáhá?

Tam, kde jsi naplánoval
Ten dokonalý útěk
Teď jeden starý pán napsal
Na tabuli kousek
Tvého jména

Až tam ti dojde,
Jak i ty nejhorší věci dělals vlastně rád
Když takhle odejde
Tvůj nejlepší kamarád

Tam, kde musels silný pocit hladu
Utlačovat každý den
Zvedlo děcko starci náladu,
Když květinu krásnou jako sen
Mu darovalo

Stalinovy, Leninovy spisy

Srší z toho tak nepopsatelná etika

Jak samotný pán řekl kdysi

„Smrt jednoho muže je tragédie, smrt milionu je jen pouhá statistika“

A tam, kde tvoje bloudící, suchá, nevinná slza,

Pomalu, tiše stekla na zem

Tam, ano, přesně za

Tou stěnou leží pomyslný náhrobní kámen

S tvým jménem

Adéla Zunová